

PRZYTĘCHŁY (1) *part praet act*

sg m N przytęchły. ◇ [f G przytęchłój.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. przytęchnąć.

Trochę zepsuty, śmierdzący; rancidulus Mącz, Cn; putidulus, putidus, rancidus Cn: Rancidulus, Przyśmierdzający/ przytęchły/ nieśmączny. Mącz 345d; [Volck 530].

[*W połączeniu szeregowym: á naszému chorému, o tę myśl złą nałatwiéy: gdyż iego chorobá coś tákiego iest, iákoby istna melánkolia, vczynioná álbo ze krwie skázónéy, sprzypalonéy, á iákoby nápoły przytęchłéy: álbo ztąd, iż [...] OczkoPrzymiot 35.*]

Synonimy cf PRZYTĘCHAJĄCY.

Cf PRZYTĘCHAJĄCY

AĆ